

157-szer országos csúcs és egy remek szombathelyi - igen, Tóth Géza bácsi koszorút kapott

Nyugat.hu - 2016-03-20 09:26:09

Szombat délelőtt koszorúzták meg Tóth Géza olimpiai ezüstérmes súlyemelő szobrát a róla elnevezett téren. A koszorúzáson beszédet mondott Kalmár Attila a Pannonsport vezetője, valamint részt vett dr. Puskás Tivadar polgármester és Illés Károly alpolgármester is.

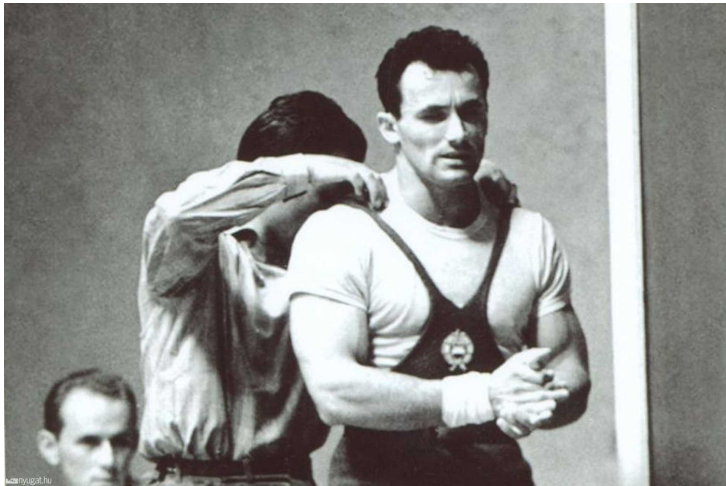
[Tóth Géza szobrának koszorúzása \(a képre kattintva galéria nyílik\)](#) fotó: Vágvölgyi Bálint

Tóth Géza 1932. január 25-én született Sorokpolányban.

Gyerekkorában focizott, de tizenévesen már kitűnt kortársai közül fizikai erejével. Polgári iskolába került Szombathelyre, a Zrínyi diákja volt. Tanulmányai félbeszakadtak a háború miatt ekkor Budapestre került, érettségijét a II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban szerezte meg.

1954-ben került a TF-re, ahol testnevelő tanárnak tanult. Itt ismerte fel tehetségét évfolyamtársa, Détár László, hamarosan pedig már közösen mentek edzőtáborba.

Tóth tehetségét bizonyítja, hogy egy évvel később már válogatott volt. 1958-ban visszautasította az MTK ajánlatát és Szombathelyre jött tanítani a Savaria Gimnáziumba.

Tóth Géza fotó: web

Közreműködésének köszönhetően a Haladás szakosztályként megalakult a súlyemelő egyesület a városban.

Tóth ekkor is tagja volt a válogatott csapatnak, akik jól felkészülten utaztak ki 1960-ban a római olimpiára. A remélt érmeiket azonban nem hozták.

Az 1962-es és 1963-as világbajnokságon Tóth a harmadik helyen végzett, majd Európa-bajnokságot nyert. 1964-ben a tokiói olimpián ezüstérmet szerzett, egy évvel később pedig már világbajnokként tért haza a berlini versenyről.

Nem volt szerencséje az olimpiákon

Tóth Géza 3 olimpián versenyzett, de aranyérmet nem sikerült szereznie.

Az 1960-as római olimpián a magyar súlyemelő csapat legjobb helyezése a harmadik hely volt, annak ellenére, hogy a válogatott nagyon jó formában érkezett meg a helyszínre.

Később kiderült, hogy a nem várt helyezések oka a versenyekre való rápihenés hiánya volt: a csapat két nappal a verseny előtt 10-15 kilóval nagyobb súlyokkal edzett, mint a győztes Szovjetunió válogatottja.

A következő olimpián, 1964-ben Tóth egyértelmű esélyesként érkezett meg Tokióba, de a verseny előtt túl hideg kólát fogyasztott, aminek következtében belázasodott, így az aranyérmet a szovjet Rudolf Pljukfelgyer szerezte meg. A dobogón azonban két magyar foglalt helyet: Veres Győző bronzérmes lett.

1968-ban szerepelt utoljára olimpián, ahol kiesett, így nem került a dobogó közelébe. Pályafutása utolsó két évében azonban sorra halmozta az érmeiket. 1969-ben világ- és Európa-bajnok lett, 1970-ben pedig két világbajnoki bronzérmet szerzett.

1971-ben visszavonult a versenyzéstől. Pályafutása során egyszer javított olimpiai, háromszor világ- és 157-szer országos csúcsot.

1972-től volt a Haladás edzője, 22 évig tanított súlyemelést a TF-en, 12 évig volt a MOB tagja. 1987-ben 4 hónapig Dél-Amerikában edzőként dolgozott, ahol szerződést is ajánlottak neki, de felsőbb utasításra nem fogadta el. Emiatt segédmunkásként volt kénytelen dolgozni Ausztriában.

2002-ben a Nemzetközi Súlyemelő Szövetség becsületrendjét ítelték neki, 2003-ban pedig Csík Ferenc életműdíjat kapott. Vas megyében az évszázad legjobb sportolójának választották, tagja a Vasi Hallhatatlanok Klubjának is, 2011-ben Szombathely díszpolgára lett. Ez volt azonban az utolsó kitüntetése, 2011-ben hunyt el.

Idén 5. alkalommal rendezik meg a nevét viselő súlyemelő versenyt.